

שיארת ישראל

דברי תורה וסיפורים מרבינו

הרה"ק רבי ישראל דוב בער מווילעדניק וצוק"ל

י"ל ע"י מוסדות 'שארת ישראל' ווילעדניק בעיר קאראסטין אוקריינא

גיליון ל"ב
פרשת עקב
תשפ"ב

אור השבת

ליקוטים מרבי רבינו בעניני שבת קודש

כל מדה הוא מדידת הנפש בחסד או בגבורה, והוא רק זיו והארה מהנפש, אבל אין בה שום המשכה ממהות ועצמות, ולכן כל המתאווה שבמדות תכלול בבחינת הקדושה ממש, כמו האכילה והעונג בשבת, [וכמו שבזמירות שבת] אומר ע"ז (זוהר ח"ב פח). 'דא היא סעודתא דעתיקא קדישא' ממש.

(עמוד צו)

ידוע שמקצה בשבת אסור, מוקצה הוא שמקצה דעתו מיניה, והוא בבחינת הפירוד שנקרא מוקצה ואסור בשבת, ששם הוא ענין היחוד, ולזה מי שהוא בבחינת הפירוד איש מעל אחיו, אינו מאיר בו בחינת שבת הנ"ל, כמאמר רבותינו ז"ל (ע"ז ג). 'מי שטרח בערב שבת יאכל בשבת'.

(עמוד רג)

אור הפרשה

דברי תורה מרבינו בתוספת ביאור בסוגריים מרובעות

'מה ה' שואל מעמך כי אם ליראה' (דברים ח ג)

'הכל בידי שמים חוץ מיראת שמים' (ברכות לג:), שמעתי מפי הקדוש האלוקי ר' מאיר בן הרב הגאון הקדוש האלוקי ר' לוי יצחק אבד"ק בארדיטשוב בעת היותי בבארדיטשוב, שהקשה בעת לימודו איך יתכן הענין, הלא הכל מאתו יתברך שמו, ואיך יכול להיות חוץ מיראת שמים, ותירץ ר' מאיר הנ"ל בעצמו, פירוש 'הכל בידי שמים', גם כאשר תבקש ותתפלל על איזה דבר אפשר שלא יתנו לך, אבל אם תבקש מהש"ת שיתנו לך מדת היראה כוודאי יתנו לך איזה מדריגה שיהיה, כי אית יראה ואית יראה (הקדמת תיקו"ז ה), אבל מ"מ יתנו לך איזה מדרגה אם תבקש ודפח"ח.

ועל פי זה נוכל לפרש זה הפסוק 'מה ה' שואל מעמך כי אם ליראה', שבאמת גם היראה מאתו יתברך, רק הפירוש ששואל מעמך ליראה, פירוש שתתדע לכל הפחות להיות לך מדת היראה, וד"ל.

(עמוד סב)

זמני כניסת ויציאת השבת

קאראסטין	אנטוורפן	לונדון	ניו יורק	בני ברק	ירושלים	
8:00	8:13	8:00	7:30	6:58	6:43	כניסת השבת
9:11	9:14	9:09	8:37	7:58	7:56	יציאת השבת
9:29	10:00	9:25	8:58	8:31	8:34	רבינו תם

אור ההלכה

פסקי הלכה קצרים בהלכות שבת

מוקצה (ב)

פסולת ולכלוך שנסארים על השולחן לאחר הסעודה, אם מדובר בפסולת גמורה כקליפות - הרי היא מוקצה, ברם אם הם בגדר גרף של רעי [שהוא מאוס וגורם אי נעימות] מותר ליטלו לפח האשפה.

שאריות אוכל שראויים למאכל אבל הדרך לזורקן לאשפה - אם הם במצב שניתן להימלך ולאכלן אינם מוקצה.

פסולת הראויה לבעלי חיים [כלבים וכדו'] המצויים בעיר - אינה מוקצה, וי"א ששכונה שאין הדרך לגדל שם כלבים נחשבת כעיר שאינה בה כלבים.

כלים ח"פ שנסארו לאחר האכילה ועומדים להיזרק לאשפה - נחלקו בזה פוסקי זמנינו אם דינם כמוקצה או לא.

בכל אופן שהוא מותר ליטול את כל המפה עם כל הפסולת ולנערה או לזרקה בפח האשפה אם הוא עומד להשתמש בשולחן בשבת זו.

פסקי ההלכות אינם אלא לעורר את לב המעיין

אור העבודה

פנינים מרכיני בעניני הדרכי עבודת ה'

יש בכל אדם שני נפשות (שער הקדושה ח"א ש"א), נפש השכלי שמשם בא השכל לעסוק בתורה ומצוות, ונפש הבהמית שמשם באים כל התאוות ומדות מגוננות, וגם יש היכלות קדושות והיכלות טמאות (זוהר ח"ב רמד), היכלות הקדושה הם מה שמקיפים המוח מלמעלה הימנו, שמשם בא השכל למוח, והאדם הוא כלי, למקום אשר פונה מחשבתו ומוחו משם הוא מקבל, ולכן אם הוא מחשב תמיד בתורה ומצוות ורוצה לירבק בו יתברך, אז הוא נעשה מרכבה להשכל.

נמצא כשהוא יושב ללמוד משנה, בא לו השכל מעולם היצירה, וכן בשארי דברים, אבל אם הוא מחשב מחשבות אחרים היינו תאוות פרנסה או שארי דברים, אז הוא נעשה מרכבה להיכלות הטומאה, ואף אם הם תאוות היתר, כי יש בהיכלות הטומאה גם כן מה שהוא בהיתר הנקרא היכל נוגה כידוע (עץ חיים שער מט פ"ה).

(עמוד יט)

יומא דהילולא

כ"ג אב - הרה"ק ר' צבי בהרה"ק ר' יעקב יצחק מלובלין זצ"ל

כ"ה אב - הרה"ק ר' אברהם חיים מלינסק בהרה"ק ר' נפתלי צבי מרופשיץ זצ"ל

הרה"ק ר' יוסף דוד בהרה"ק ר' צבי אריה מאליק זצ"ל

כ"ו אב - הרה"ק ר' שלמה חיים בהרה"ק ר' ישראל מסאדיגורה זצ"ל

הרה"ק ר' יואל מסאטמאר בהרה"ק ר' חנניה יו"ט זצ"ל

כ"ז אב - הרה"ק ר' מנחם נחום דוב בער מסאדיגורה בהרה"ק ר' שלום יוסף זצ"ל

הרה"ק ר' מנחם שלמה בהרה"ק ר' חנוך העניך מסובטשוב זצ"ל

הרה"ק ר' שמואל צבי מספינקא בהרה"ק ר' אברהם אביש מקראלי זצ"ל

אור הצדיקים

א מעשה פאר מלוח מלכה

לקראת יומא דהילולא

של הרה"ק ר' יואל מסאטמאר זי"ע

התגלע הוויכוח מחדש. זה טוען כולו שלי וזה טוען כולו שלי.

הרבי בפקחותו העצומה אמר אליהם: ראו נא, חז"ל אמרו ש"מצווה גוררת מצווה". כלומר, מי שמקיים מצווה אחת הרי היא מגלגלת אליו וגוררת אותו לקיים מצווה נוספת. כעת כך, מי משניכם שיוסיף על הסכום שנתרם עוד סכום אחר, סימן שבאמת המצווה הראשונה שייכת לו, כי הלא היא גררה אותו לקיים עוד מצווה...

גאונותו בחסד הייתה מבהילה ממש. עשרות סיפורים מופלאים אודות חכמתו הגדולה איך להועיל לאלו אשר זקוקים לעזרה, מתבדרין בספר דברי הימים. אבל לצד גאונותו הידועה ופקחותו המפורסמת, הייתה בו גם מידה של תמימות מפליאה, תמימות שכמובן נבעה מחכמה אצולה.

היה פעם אחת שנכנס אצלו יהודי והתאונן במר נפש כי צרור של צרות עדו עליו. הוא סיפר כי בעיות רפואיות שונות ומשונות תקפו את מרבית בני הבית, והשאר חולים במחלות נפשיות. ביתו על סף פירוק. הוא הוסיף בבכייה כי אין לו יום אחד של נחת וכי כל כולו אפוף מכאובים, ומעל כל צרותיו חופפת הצרה הגדולה של חסרון כיס. אין לו במה לכלכל את ביתו...

הרבי הסכית ועיניו מלאו דמעות השתתפות בשאת צרותיו הגדושות

<< המשך בעמוד ד'

השניים נכנסו לחדרו של הרבי, ושם התפתח לו הוויכוח מחדש, זה שהיה צריך לישיבע אמר כי הוא זה בעצם שתרם את כל הסכום היות והיה

יכול לזכות בו בשבועה, ואילו בעל דינו טען כי בסופו של דבר הרי בית הדין לא פסקו שהכסף שלו וממילא הרי שהתרומה היא שלו.. בקיצור,

שני סוחרים, מחסידיו של האדמו"ר רבי יואל טייטלבוים מסאטמאר זי"ע, נקלעו פעם לוויכוח כספי על הון עתק. מדובר היה על סכום אדיר ששניהם טענו כולו שלי.

מה עושים בעלי דין יהודים כאשר מתגלע וויכוח? הגיעו להתדיין בבית הדין. בית הדין דן בעניינם ולאחר דין ודברים חייב את אחד מבעלי הדין להישבע. אם ישבע - יזכה בדין. הלה רצה להימנע משבועה, ונכנס אל הרבי ר' יואליש לבקש עצה. אמר לו הרבי כי אין שום עצה, אלא אם כן יוותר על הסכום לבעל דינו.

ניגש אפוא המחויב שבוע אל בעל דינו ודיבר עמו כך: הן, אני יכול לזכות בכל הסכום אם רק אשבע, אמנם אינני רוצה לישיבע, אם כן, אולי נגיע להסכם כזה: את כל הסכום עליו נסוב הדין, נעניק לרבי, שיעשה עמו את צדקותיו הגדולות, והאמת והשלום אהבו. הרי ממילא הרבי מחייב אותנו כל תקופה להביא סכומים גדולים לצדקה, כך ניתן את הסכום הזה ויהיה זה הצדקה שלנו בתקופה זו. בעל הדין השני הסכים, והשניים הודיעו לבית הדין שהחליטו להעביר את כל הכסף אל ידי הרבי.

הימים היו אז ימי האימים שלאחר מלחמת העולם השנייה והרבי עסק אז בפעולותיו הכבירות להצלת נפשות, פעולות שהוצרך עבורם להון תועפות.

לאחר מכן, הגיעו השניים אל בית הרבי, כשכל אחד מהם מבקש לקבל את היישר כח על התרומה האגדית.

אור הישועות

סיפורי ישועות ומופתיים מרכיני

✽ 'דער וואס וועט נאר אנכאפן מיין קלאמקע וועט געהאלפן ווערן' ✽

[מי שרק יגע בידית דלתי יושען]

משיב לו רבינו על שאלתו, וכבר לא היה צריך לשטחה בפני רבינו.

סיפר החסיד ר' ישעיה מאווריטש, כי בהיותו נער מסרה אותו אמו לחייט שילמדנו מלאכת החייטות, אך בכל פעם שנטל את המחט בידו נפלה עליו תרדמה ולא היה יכול לתפור אפילו תפר בודד.

וכל זאת אף לאחר שישן כמה לילות והיה דשן ורענן, כל הרפואות והסגולות שניסו לעשות לא הועילו, עד שאמו החליטה לנסוע את רבינו ולשאול בעצתו.

כששמע רבינו מפי האם את הקורות את בנה, ציוה אותה רבינו שתלך למקום שבו שותים הסוסים מן השוקת, ושם תאסוף מן המים הנוטפים מפיות הסוסים בשעת השתיה, ובמים אלו תשטוף את פניו של הילד. עשתה האשה כדברי רבינו ולידל הייתה רפואה שלימה ושוב לא נפלה עליו שינה בעת עבודתו.

סיפר הרב ר' יעקב מו"צ בעיר אושאמיר סיפור נפלא ששמע מבעל המעשה הלוא הוא ר' יצחק בער שהיה גם מו"צ באושאמיר.

פעם נפלה בדעתו של ר' יצחק בער מחשבה שאין הוא מקיים מצוות תלמוד תורה כהלכתה, שהרי כל מה שהוא לומד, הן הל' שחיטה והן איסור והיתר ושאר ההלכות שבאו"ח ויו"ד אינו אלא לצורך פרנסתו, ואינו לומד לשם מצות לימוד התורה וידיעתה. ומצוות 'והגית בו יומם ולילה' מה תהא עליה?

מחשבה זו טרדה את מנוחתו ולא נתנה לו מנוח, והוא החליט לנסוע אל רבינו לשטוח בפניו את דאגתו ולבטיו, ולשמוע את דעתו.

בשעה שניגש אל רבינו לקבלת שלום, פתח רבינו ואמר לו: אני מאמין באמונה שלמה שכל התורה המצויה עתה בידנו היא הנתונה למשה רבינו עליו השלום. ועל שתי המילים 'שכל התורה' חזר רבינו בהדגשה יתירה כמה וכמה פעמים. או אז הבין ר' יצחק בער כי בכך

<< המשך מעמוד ג'

לי שברוך השם הכל בסדר אצלו... הודו לה' כי טוב!" שום טרוניה, שום רמז של כעס על מעשה המרמה הנבזי שנעשה כאן. רק אושר צרוף על עוד יהודי שב"ה אינו מסובב בייסורים כפי שחשב...

זכותו יגן עלינו ועל כל ישראל, אמן.

והוא עצמו אינו זקוק לחסדים. יש לו די והותר, יש לו פרנסה מכובדת וכולם בריאים ושלמים. סתם רצה לחמוס מקופת הרבי..."

הרבי נשא עיניים מלאות שמחה אל הגבאי הרותח מזעם, ואמר אליו: "יישר כוח! יישר כוח! אין לך מושג כמה הרגעת אותי! ליבי כמעט ולא עמד בזה, שיהודי נאלץ לעבור מסכת שאול קשה כל כך! וכעת אתה מודיע

של היהודי. כדרכו, פתח את מגירתו והוציא חפיסה גדולה של שטרות בערך מכובד והעניקה לאיש, שיוכל להביא מעט רווחה אל ביתו השבור. עיניו של האיש אורו, הוא נטל את החפיסה והלך לדרכו. בצאתו רכן הגבאי אל הרבי ואמר לו: "האיש הזה הוא רמאי מופלג. אף אחד בביתו אינו חולה בשום מחלה,

מי שיש באמתחתו דברי תורה, סיפורים או עובדות מרכיני הק', נשמח אם ישלחם אלינו y0527173945@gmail.com